

Sygn. akt XI Ka 1011/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SO Arkadiusz Śmiech –spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: st. prot. Małgorzata Polaczek

przy udziale Prokuratora Urszuli Komor

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014r.

sprawy R. K.

oskarżonego z art. 18 § 3 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 7 lipca 2014r. sygn. akt II K 187/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego R. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

XI Ka 1011/14

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że:

I. W dniu 9 września 2004 roku w Ł., woj. (...), chcąc aby M. K. dokonała czynu zabronionego, ułatwił w/w jego popełnienie w ten sposób, że w celu uzyskania badań profilaktycznych dla pracowników (...) w S. A. K., A. F., E. K., E. M., A. W., B. M., M. B., M. W. i W. O. dostarczył książeczki zdrowia i inne wymagane dokumenty tychże pracowników lekarzowi Medycyny pracy M. K., która poświadczyła nieprawdę w tychże dokumentach o przeprowadzeniu badań lekarskich, mimo że ich nie dokonała, za co wypłacił jej wynagrodzenie w kwocie 300 zł, działając tym samym na szkodę w/w (...)

tj. o przestępstwo określone w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. W dniu 17 października 2006r. w Ł., woj. (...), chcąc aby M. K. dokonała czynu zabronionego, ułatwił w/w jego popełnienie w ten sposób, że jako kierownik (...) w S., w celu uzyskania badań dla celów sanitarno – epidemiologicznych dla pracowników (...) w S. A. F., A. W., B. M., M. B., M. W., W. O., W. R. i E. M. dostarczył książeczki zdrowia i inne wymagane dokumenty tychże pracowników lekarzowi Medycyny Pracy M. K., która

poświadczyła nieprawdę w tychże dokumentach o przeprowadzeniu badań lekarskich, mimo że ich nie dokonała, za co wypłacił jej wynagrodzenie w kwocie 270 zł, działając tym samym na szkodę w/w (...)

tj. o przestępstwo określone w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

III. W dniu 18 października 2006 r. w S., woj. (...), jako kierownik (...) w S., będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów, poświadczył nieprawdę w wystawionym rachunku nr (...) obciążającym w/w (...) kwotą 270 zł za przeprowadzone badania okresowe pracowników stwierdzając w nim, że rachunek sprawdzono pod względem merytorycznym mimo, że badania te nie zostały faktycznie przeprowadzone

tj. o czyn z art. 271 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem z dnia 7 lipca 2014 r. oskarżonego R. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów, koszty procesu przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Od wyroku tego apelację złożył prokurator. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości, na niekorzyść oskarżonego zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku a mianowicie art. 4 kpk, 5 § 2 kpk, 7, 366 § 1 i 410 kpk, polegającą na poczynieniu ustaleń faktycznych jedynie na części zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nienależytym rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy i poszczególnych dowodów a także ich jednostronnej ocenie przemawiającej na korzyść oskarżonego, w szczególności nieobdarzeniu wiarą wyjaśnień M. K. oskarżonej w sprawie o sygn. II K 129/10 a potem świadka w niniejszej sprawie a także zeznań świadków A. F. i A. W. oraz dokonanie wadliwej oceny wbrew dyspozycji art. 7 kpk w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy, całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, co stało u podstaw wysunięcia nieprawidłowych wniosków i w efekcie skutkowało niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

apelacja jest zasadna i stąd zasługuje na uwzględnienie. Końcowy wniosek Sądu orzekającego o braku podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanych mu czynów przy takich ustaleniach podstawy faktycznej wyroku, jakie poczynił tenże sąd i zaprezentował w uzasadnieniu swojego orzeczenia jest oczywiście nieuprawniony, a tym samym błędny. Niezależnie od tego, czy poczynione ustalenia faktyczne odpowiadają prawidłowym wynikom postępowania dowodowego, to ich ocena zgodna z zasadami logicznego rozumowania nie dawała podstaw do uniewinnienia R. K. od dokonania zarzucanych mu czynów.

Z zaprezentowanych w części motywacyjnej wyroku ustaleń faktycznych wynika, że M. K. - lekarz medycyny pracy w książeczkach zdrowia pracowników, dostarczonych przez oskarżonego w dniu 9 września 2004 r., dokonała wpisu z datą tego dnia o przeprowadzeniu badań lekarskich, których tego dnia w rzeczywistości nie przeprowadziła. Nadto wynika, że w dniu tym, tj. 9 września 2004 r. M. K. wystawiła rachunek na kwotę 300 zł, za przeprowadzenie badań, których nie przeprowadziła, rachunek ten został podpisany przez oskarżonego i kwota, na którą opiewał została przez niego wypłacona lekarce. Z powyższego wynika, że oskarżony miał pełną świadomość, iż lekarka dopuściła się fałszu intelektualnego dokumentów. Wpisy dokonane w książeczkach zdrowia zawierały nieprawdziwą informację, że badania lekarskie zostały wykonane w dniu 9 września 2004 r. Oskarżony w pełni aprobował zachowanie lekarki i to jego zachowanie było przyczyną sprawczą, że M. K. dopuściła się przestępstwa.

Podobna sytuacja miała miejsce w dniu 17 października 2006 r. M. K. w książeczkach zdrowia pracowników, dostarczonych przez oskarżonego tego dnia, dokonała tak, jak poprzednio wpisu o przeprowadzeniu badań lekarskich, których w tym dniu w rzeczywistości nie przeprowadziła. W dniu tym lekarka wystawiła rachunek na kwotę 270 złotych, za przeprowadzenie badań, których nie wykonała. Rachunek podpisał oskarżony i wypłacił lekarce pieniądze

w kwocie wynikającej z tego dokumentu. Tak samo jak poprzednio, z zaprezentowanych ustaleń wynika, że oskarżony miał pełną świadomość, że wpisy dokonane w książeczkach zdrowia zawierają nieprawdziwą informację o wykonaniu badań w dniu 17 października 2006 r. Oskarżony i w tym przypadku w pełni aprobował zachowanie lekarki i to jego zachowanie było przyczyną sprawczą, że M. K. ponownie dopuściła się przestępstwa.

W tym stanie rzeczy uniewinnienie oskarżonego od dwóch pierwszych zarzutów wydaje się być jakimś nieporozumieniem. Podobna sytuacja występuje w przypadku trzeciego zarzuconego czynu. Według ustaleń Sądu pierwszej instancji, w dniu 18 października 2006 r. oskarżony jako kierownik (...) wystawiony dzień wcześniej przez M. K. rachunek zatwierdził pod względem merytorycznym. Skoro oskarżony uczynił to mając świadomość, że usługa, płatność której regulował rachunek w rzeczywistości nie została wykonana to stanowisko Sądu orzekającego jest w ogóle nie zrozumiałe.

Mając na względzie zaprezentowaną motywację, wobec zakazu orzekania wyrażonego w art. 454 § 1 k.p.k. Sąd odwoławczy zobligowany był uchylić zaskarżony wyrok i sprawę R. K. przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy od nowa przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wyrokowania. Odbierze od oskarżonego wyjaśnienia, o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przesłucha świadków na wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, szczególnie wnikliwie M. K.. Przeprowadzi pozostałe dowody nieosobowe zgodnie z wymogami k.p.k.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd orzekający oceni we wzajemnym powiązaniu, uwzględniając wymogi art. 5 i 7 k.p.k. Dokona rekonstrukcji zdarzeń będących przedmiotem osądu. Uznane za udowodnione zachowania oskarżonego właściwie oceni pod względem prawnym, co przy uznaniu realizacji znamion czynów zabronionych znajdzie swoje odzwierciedlenie w ich prawidłowym opisie i kwalifikacji prawnej. Dokona oceny stopnia szkodliwości społecznej czynów oraz stopnia zawinienia R. K. i na tej podstawie wyda rozstrzygnięcie w sprawie. Swoje stanowisko, w razie potrzeby uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Mając na względzie zaprezentowaną motywację Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.